

MBOTE !

Trots torrtiden verkar det som om ytterligare ett regn är på väg. Klockan är snart halv nio på lördagsmorgonen men det är mörkt som i skymning. Det är i så fall fjärde gången det regnar i augusti. Skönt tycker jag men konstiga tider tycker en del kongoleser. Det må vara hur det vill med det: regnet ger i alla fall oväntat lite vatten i mina cisterner så att jag har att tvätta mig med!

Jag ska utnyttja den programfria förmiddagen för en liten lägesrapport innan min semester börjar om någon vecka. De två första veckorna av den kommer inte alls att vara någon semester – jag åker till Sarajevo för att medverka i en workshop för Lutherhjälpen. Ett uppdrag jag hade lovat mig till innan jag åkte till Kongo! Den tredje veckan däremot tillbringas jag i Sverige och då hoppas jag få träffa en del av er. Redan den 25 september räknar jag emellertid med att vara på plats här i Brazzaville igen. Då blir det genast full fart: först en utbildning för Mindoulidistriktets pastorer och evangelister i början av oktober; sedan Ouessou i mitten av oktober tillsammans med MUL-kurs och därefter Dolisie i slutet av månaden. En uppföljning i Pointe Noire är också planerad i november.

Jag har haft förmånen att få vara frisk praktiskt taget hela tiden sedan jag kom hit. Det är inget man kan bestämma över men i alla fall en gåva att tacksamt ta emot!

Just nu försöker jag att samordna mina uppgifter i koordinationsteamet med arbete på ASUdh. Under direktören Lillemors semester har jag lovat finnas till hands där. Dr Ndandou, vicedirektören är tillbaka efter sin semester men har många andra järn i elden. De pågående projekten fordrar närvaron av någon som kan ta i fortlöpande frågor. Dessutom är det ständiga förberedelser för besök av svenska gäster: i höst är det ett 40-tal som i olika omgångar kommer till landet. Först ut i mitten av september, är de nya fotbollsvolontärerna inom Gothia-projektet. 3 ungdomar som under ett knappt år kommer att leva i kongolesiska familjer, samtidigt som de fungerar som tränare och coach för fotbollsintresserade ungdomar.

Själv hade jag besök av mina söner Petter och Maick under ett par veckor i juli-början av augusti. Det var verkligen jätteroligt. Även om jag inte hade så många dagar ledigt blev det ändå mycket tid för att prata och göra saker tillsammans. Betydelsen av familj och goda vänner växer när man befinner sig långt borta. Era brev, mail och ibland telefonsamtal är därför glada överraskningar som ger en kick i vardagen!

Pastor Yeba och jag hade planerat in en workshop med en grupp pastorer i slutet av juli. Den hölls här på Mansimou i kyrkans hälsodepartement lokaler. Workshopen handlade om utarbetande av en handledning för församlingsarbetare i kampen mot HIV/Aids. Förarbetet hade vi gjort innan men meningen var nu att de åtta kallade delegaterna skulle finslipa. Det blev verkligen några dagar av intensivt arbete, en positiv process där alla engagerade sig. När vi kom till dagen då vi skulle sätta punkt och avsluta arbetet, så ville ingen bryta upp förrän målet var nått! Nu ligger vi i slutfasen av den lilla "boken" som verkar vara efterlängtd av många. Den kommer dels att innehålla en teoretisk del med information om sjukdomen; dels en praktisk del med bland annat råd i mötet med drabbade och anhöriga. Dessutom finns även en teologisk del. Boken ger inte uttömmande svar på frågor som vållar en del problem i kyrkan. Å andra sidan väjer den inte heller för att ta upp brännheta ämnen. En vägledning till hur Bibeln kan användas i arbetet finns också med i boken.

Målsättningen var att handledningen skulle bli färdig till pastors- och evangelistretreaten som just har hållits i Nguédi – något som tyvärr inte var möjligt att förverkliga. Retreaten samlade närmare 400 pastorer och evangelister från olika distrikt i Kongo. Om jag förstod det hela rätt, så var det första gången som de båda grupperna kom samman för att tillsammans hålla retreat.

Anledningen till att retreaten hölls i Ngouédi i år, berodde nog till stor del på 60-årsfirandet av väckelsen som bröt ut här år 1947. Det firandet tog vid genast efter retreaten. Till den konferensen väntade man många tusen ”pilgrimer”. Platsen är inte illa vald för att hålla stora konferenser: Härligt belägen uppe på ett berg med milsvid utsikt över det storslagna landskapet. Stora ytor att vistas på och många hus att hålla till i. Klar och ren luft samt god tillgång på vatten från en aldrig sinande källa uppe i bergen...

Det övergripande temat var hämtat från 1 Kor. 11:28 ”Var och en måste pröva sig själv”. Den inledande dagen, det vill säga i måndags inledde alla som kunde med en dagslång fasta. Det gav koncentration och lugn inför veckan. En rejäl stund på dagen tillbringade vi i olika bönelag runtomkring kyrkan.

Undervisningen var intressant och aktuell med följande teman: ”Fasta och bön” (Matt. 9:14-15); ”Vilken typ av församlingstjänare för EEC” (Fil.2:5-8); ”Församlingens roll för nationens uppbyggnad” (enligt den modifiering som gavs av talaren); ”Låt er livbåt falla” (ett originellt tema från Apg.27:32 men med en fascinerande tillämpning!); ”Kallelsen enligt Bibeln” (2 Tim. 1:8-9); ”Vårt ansvar i Församlingen” (Jak. 3:16); ”Församlingstjänarens attityd inför den finansiella och ekonomiska krisen i Kyrkan” (2 Kor. 5:11) samt slutligen ”Mission i aktion mot HIV/Aids”. Vårt inslag stod alltså sist på schemat efter en tung dag av föreläsningar! Auditoriet var trots det förvånansvärt uppmärksamt på det jag förmedlade.

Undervisningen var intressant och aktuell med följande teman: ”Fasta

och bön” (Matt. 9:14-15); ”Vilken typ av församlingstjänare för EEC” (Fil.2:5-8); ”Församlingens roll för nationens uppbyggnad” (enligt den modifiering som gavs av talaren); ”Låt er livbåt falla” (ett originellt tema från Apg.27:32 men med en fascinerande tillämpning!); ”Kallelsen enligt Bibeln” (2 Tim. 1:8-9); ”Vårt ansvar i Församlingen” (Jak. 3:16); ”Församlingstjänarens attityd inför den finansiella och ekonomiska krisen i Kyrkan” (2 Kor. 5:11) samt slutligen ”Mission i aktion mot HIV/Aids”. Vårt inslag stod alltså sist på schemat efter en tung dag av föreläsningar! Auditoriet var trots det förvånansvärt uppmärksamt på det jag förmedlade.

Eftersom vi var tvungna att åka hem innan den officiella avslutningen, så blev tisdagskvällens samling den sista för oss. Men vilken avslutning det blev! Efter predikan höll kyrkans missionsföreståndare Patrice Nsouami ett anförande, där han framhöll allvaret i kyrkans situation. Hans tal mynnade ut i en bön om förlåtelse, om han genom sitt sätt att uppträda eller genom sina ord skulle ha sårat människor. Det var ett initiativ som verkade förlösande: den ena efter den andre av distriktsföreståndarna trädde fram och bad om förlåtelse, pastorer och evangelister likaså. Till slut låg hela kyrkan på knä i en förlåtelse- och överlåtelseakt. Guds närvaro var påtaglig, både i förkrosselsen men också på andra sätt. Lovsången ville sedan aldrig ta slut. Vi var inte i säng förrän långt efter midnatt.

Anknytningarna med den ådra av väckelse som finns inom EEC är inte svåra att hitta. Det slog mig också flera gånger under kvällen att det var ju just på den här platsen och i den här kyrkan det började en söndag för 60 år sedan, efter en predikan om Guds kärlek av John Magnusson.

Visst - det är viktigt att inte fästa sig allt för mycket vid yttre fenomen. Om det som händer bekräftar Guds påtagliga närvaro, så hamnar det däremot på sin rätta plats! Jag tror att den här kvällen blev en påminnelse till många trötta och missmodiga pastorer och evangelister, om Guds kärleksfulla omsorg. Och en kraftig uppmuntran till kyrkans ledare att arbetet inte är förgäves. Förhoppningsvis kan man gå vidare med nytt mod.

Efter att ha vistats på förklaringsberget, så hamnar man sedan i vardagens kamp. För en liten stund sedan hade jag besök av en kvinna med sitt lilla barn. Hon kom redan under graviditeten för ett par månader sedan. Hennes man ville att hon skulle göra abort vilket hon vägrade. Nu har han övergett henne och hon står ensam med sitt ansvar. Hon har fött en liten

pojke men den lille mår inte bra. Receptet som skrivits ut av hälsoassistenten verkade dessutom inte adekvat för en baby! Den undernärda flickan vid hennes sida vittnade också om misär!

Det finns många människoöden här som speglar en avgrund av lidande. Många gånger skulle det vara mest bekvämt att bara blunda och låta bli att engagera sig. Även där det finns möjlighet att göra något, känner man sig ofta hjälplös inför utmaningen hos människor som far illa och som behandlas illa. De finns i Sverige också men där fungerar ändå samhällets skyddsnät hjälpligt. När hela familjer sviktar så är man här helt utlämnad och otroligt sårbar! I ett land som egentligen inte skulle behöva ha det så!

Mycket är på gång men massor återstår att göra, speciellt för unga kvinnor och barn. Det behövs helt visst ett engagemang i individers lidande men *också* fler och kraftfullare långsiktiga satsningar som visar på en väg ut ur återvändsgränden samt öppnar perspektiv mot en hoppfullare framtid!

Nu ska jag avsluta mitt brev för att strax ge mig iväg till ett möte med A2V (Aide de Vie = ung. "hjälp till liv"), sammanslutningen av HIV-smittade som brukar samlas på vårt center "La Source". Temat idag är "Depression och självmordstankar". Det ska bli intressant att få ta del av det som psykologen Julien Makaya har att säga och träffa alla vänner i gruppen igen. Deras engagemang och glädje brukar vara en energikick!

Allt gott och mycket välsignelse, så kanske jag träffar några av er i september

Önskar Perolof Lundkvist, Brazzaville.